

Z kázání v neděli 7. 9. při výročí posvěcení našeho kostela

Vstoupil na jednu z těch lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby **trochu odrazil od břehu**. Posadil se a z lodi učil zástupy. Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: „**Zajed' na hlubinu** a spust'te sítě k lovení!“ Šimon mu odpověděl: „Mistře, celou noc jsme se lopotili, a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím sítě.“ Když to udělali, zahrnuli veliké množství ryb, že se jim sítě téměř trhaly. (evangelium Lk 5, 1-11)

- Ježíš nás zve, abychom „trochu odrazili od břehu“: od břehu svých zvyků, jistot, věcí, které máme ve svých rukách, od břehu našeho vztahu s Ním, od břehu našich strachů, nejistot, zoufání si... a nechali se Jím vést k novému dobrodružství
- to může platit pro nás jako jednotlivce i pro naši farnost jako celek

Sním o farnosti

- kde se lidé znají: znají jménem, znají se natolik, aby si mohli vzájemně pomáhat - zajímají se jeden o druhého – jsou ochotni nabídnout pomoc a umějí pomoc přijmout; kde se lidé zastaví po mši sv. A mají jeden pro druhého dobré slovo; kde lidé aspoň s někým sdílejí své radosti a starosti
- ve které lidem nestačí přijít v neděli do kostela – o farnosti, ve které se lidé scházejí v malých společenstvích, modlí se spolu, čtou Boží slovo, sdílejí svou víru a povzbuzují se ve víře
- která není uzavřená do sebe – o farnosti, kde se lidé nedělí na „my“ (pokřtění/chodiči do kostela/domáci) a „oni“ (nepokřtění/hosté), ale tvoří jedno společenství – a každý je v ní přijat
- kde žijí Ježíšovi učedníci a učednice, kteří jsou učedníci-misionáři – chtějí a dělají něco proto, aby se Kristovými učedníky stali i ti, kdo jimi dnes nejsou – z těch, kdo žijí kolem nás
- kde budeme dělat rozhodnutí společně, protože aspoň většině z nás bude záležet na tom, co a jak děláme
- kde budou mnozí, kteří se podle svých obdarování a schopností zapojí do společného díla
- ve které budeme mít radost z každého, kdo k nám patří i z každého, kdo k nám přijde na návštěvu
- ve které se nikdo nebude cítit sám, ve které nebudeme zapomínat na ty, kdo do kostela přicházet nemohou pro stáří a nemoc a oni se budou stále cítit součástí naší farní rodiny
- ve které rodičům bude ležet na srdci předávání víry dětem – ve které rodiče se dětmi budou modlit, budou s nimi mluvit o Bohu a ukazovat i příkladem svého života na radost života s Ježíšem
- ve které se budeme společně modlit a chválit Boha (nejen při mši svaté)
- ve které rozdíl mezi námi budou vnímány jako zdroj bohatství
- ve které budeme jednat s každým s láskou a úctou – ve které nebudeme spory řešit tím, že spolu přestaneme mluvit ani nebudeme předstírat, že se nic neděje – ve které budeme hledat cesty dialogu ke smíření – ve které si budeme odpouštět a překonávat zlo dobrem

- ve které si budeme navzájem upřímně naslouchat a společně budeme naslouchat Božímu Duchu
- ve které budeme brát ohled na ty „slabší“ – ne ovšem tak, že by to vedlo k tomu, že s výmluvou na ohled na ně nebudou ostatní dělat raději vůbec nic
- ve které bude slavení nedělní liturgie vnímáno jako mimořádné setkání s Bohem i bratřími a sestrami, že si ho nebudeme chtít nechat ujít
- ve které nám bude záležet na tom, aby liturgie byla krásná a budeme k tomu podle svých schopností přispívat
- ve které lidé nebudou čekat až něco udělá ten druhý, ale sami se nabídnou ke službě pro společenství
- ve které bude Ježíš obdarovávat svými dary každého, aby mohl být užitečný pro naše společenství i pro církve za hranicemi naší farnosti
- ve které budou lidé, kteří mají odvahu jít proti proudu a budou žít uprostřed světa v živém společenství s Ježíšem
- ve které se budeme modlit jeden za druhého a společně za potřeby církve i světa
- ve které to lidé s druhými nevzdávají ani po opakovaných zklamáních a stále znovu hledají cestu k dobrým vztahům
- ve které lidé hledají Boží vůli pro svůj život a každodenní rozhodování – protože věří, že Bůh má pro ně ten nejlepší plán a chce jejich štěstí
- ve které jsou lidé ochotni vydržet i nepohodlí a neodradí je ani neúspěchy
- ve které je Boží láska k nám a naše láska k němu počátkem, středem i cílem všeho, co na cestě životem prožíváme

oFí

Pokud jsou mezi vámi lidé, kteří mají podobné sny; kterým nestačí jen přijít v neděli do kostela; kteří by chtěli ve farním společenství zažívat něco víc, zvou vás na setkání o životě naší farnosti v neděli 26. října od 16h na faře. Nemusíte se nikde hlásit, stačí přijít. :-)